

Arrest

nr. 288 974 van 16 mei 2023
in de zaken RvV X en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en de minderjarige X, vertegenwoordigd door zijn moeder X, die verklaren van Britse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2023 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van respectievelijk 17 en 18 januari 2023 *“tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkings-akkoord”* (bijlagen 59).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien de synthesesmemories.

Gezien de verzoeken en de instemmingen om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikkingen van 23 maart 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 3 april 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaken

1.1. Verzoekers melden zich op 3 november 2021 bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen, waarbij verzoekster verklaart dat zij op 14 september 2021 in België zijn toegekomen. Zij worden elk in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, die stelt dat zij zijn toegelaten tot een verblijf tot 12 december 2021.

1.2. Verzoekster dient op 15 november 2021 een aanvraag in voor de verblijfsstatus van begunstigde van het Akkoord gesloten op 24 januari 2020 inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Pb.L. 31 januari 2020, afl. 29, 7) (hierna: het Terugtrekkingsakkoord). De minderjarige verzoeker dient op 9 december 2021 ook een dergelijke aanvraag in.

1.3. Op 17 januari 2023 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wat verzoekster betreft, tot weigering van verblijf onder de status van begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord. Dit is de eerste bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 69duodecies, § 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord of de vernieuwing van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, die op 15.11.2021 werd ingediend door:

Naam: [A.]

Voorna(a)am(en): [F.]

Nationaliteit: Verenigd Koninkrijk

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Verblijvende te / verklaart te verblijven te : [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord :

Gelet op het gegeven dat het Verenigd koninkrijk op 31.01.2020 de Europese Unie heeft verlaten en er op 31.12.2020 om middernacht een einde kwam aan de door het Terugtrekkingsakkoord voorziene overgangsperiode, voldoen onderdanen van het Verenigd koninkrijk en hun familieleden (die zelf geen burger van de Unie zijn) sindsdien niet meer aan de voorwaarden voor een verblijf op grond van het recht op vrij verkeer van personen zoals voorzien door het Unierecht.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie, welke enkel aan burgers van de Unie kan worden verleend overeenkomstig de artikelen 40, § 2 of 40bis § 2, in samenlezing met artikel 42 § 1 of 47/1 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling.

Allé onderdanen van het Verenigd Koninkrijk en hun familieleden die voor het einde van de overgangsperiode op 31.12.2020 hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend, moeten, indien zij hun verblijf in België willen verderzetten, een aanvraag indienen voor een verblijf als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord (bijlage 58) bij de gemeente waar zij verblijven.

Betrokkene heeft op 15.11.2021 het verblijfsrecht als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 58) aangevraagd.

Artikel 69duodecies, § 3 van het KB van 08.10.1981 stelt de volgende voorwaarden bij een aanvraag voor een status als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord:: Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 1° en 2°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf of een geldig document voor grensarbeiders voor het einde van de overgangsperiode, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5 § 4, tweede lid, van de wet, indien zij ouder is dan achttien jaar;

3° naargelang hetgeen op haar van toepassing is, het bewijs van de hoedanigheid in dewelke zij voor het einde van de overgangsperiode gebruik heeft gemaakt van haar recht op verblijf of haar recht om als grensarbeider actief te zijn overeenkomstig het recht van de Unie, zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5°, of indien het niet mogelijk is het in artikel 50, § 2, 1°-3° bedoelde bewijs voor te leggen, enig ander bewijs dat aantoonst dat zij van één van deze rechten gebruik heeft gemaakt.

Overeenkomstig artikel 69duodecies § 3, eerste lid, 3° van het KB van 08.10.1981, dient een Britse onderdaan die op het moment van het indienen van de bijlage 58 niet in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning in de hoedanigheid van EU-onderdaan in België, dus eveneens het bewijs te leveren van de hoedanigheid in dewelke men voor het einde van de overgangsperiode gebruik heeft gemaakt van het recht op verblijf.

Wanneer we het dossier ten gronde bekijken na de termijn waarbinnen de bewijsstukken dienden voorgelegd te worden (vóór 01.01.2022), dient er opgemerkt te worden dat betrokkene niet voldoende staat dat zij beschouwd kan worden als rechtstreekse begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

Betrokkene wenst het verblijfsrecht als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te bekomen in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Overeenkomstig artikel 69 duodecies §3 en artikel 50 § 2 van het KB van 08.10.1981 dient betrokkene de volgende documenten over te maken ter staving van haar bijlage 58: een geldig paspoort, een uittreksel van het strafregister of een gelijkwaardig document en het bewijs van de hoedanigheid in de welke zij voor 01.01.2021 gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden. Zij legde hiertoe volgende documenten voor: een geldig paspoort, twee Public Health Passenger Location Forms, de eerste pagina van een huurovereenkomst, een huurovereenkomst d.d. 2.12.2021, een schoolattest, rekeninguittreksels, balans van haar rekening, een inschrijvingsattest bij Randstad, een brief van Actief interim, een reservatieformulier voor Nederlandse lessen, Portugese bewijzen van storting (met vertaling), een verklaring van lidmaatschap van de CM, DBS Police Records met apostille en twee verhuurovereenkomsten.

Betrokkene wil met de Public Health Passenger Location Forms aantonen in België aanwezig te zijn geweest tijdens de overgangsperiode. Deze Forms tonen aan dat betrokkene in augustus 2020 voor een periode in Portugal verbleef en op 20.08.2020 een vlucht naar België zou hebben genomen. En tevens dat zij in september 2020 een periode in het Verenigd Koninkrijk heeft verbleven en op 25.09.2020 een vlucht naar België nam. We dienen echter op te merken dat alhoewel deze de aanwezigheid van betrokkene in België kunnen aantonen op 20.08.2020 en 25.09.2020, ze niet aantonen dat betrokkene naar België kwam in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden (zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5° van het KB van 8.10.1981).

Verder legt betrokkene een kopie van de eerste pagina van een huurovereenkomst voor. Op deze kopie is dan geschreven dat het zou gaan om een huurovereenkomst voor de periode van 25.08.2020 tot 24.10.2020. Het is echter onduidelijk waarom deze info achteraf op een kopie van de eerste pagina van een huurovereenkomst werd genoteerd. Ook is het onduidelijk welke rol de persoon die dit noteerde hierin vervulde, het is bijvoorbeeld niet duidelijk of zij dan destijds de verhuurder was of niet. We dienen op te merken dat er nog een tweede kopie van de eerste pagina van deze huurovereenkomst werd voorgelegd waar dan onderaan bij de handtekening van betrokkene achteraf met een andere pen (het gaat duidelijk om een andere kleur) de datum 10.08.2020 aan werd toegevoegd. Zonder de volledige huurovereenkomst is er niet aangetoond dat betrokkene daadwerkelijk een huurovereenkomst afsloot in augustus 2020. We kunnen de achteraf bijgevoegde data moeilijk als waarheidsgetrouw aannemen gezien we ze niet kunnen aftoetsen aan de oorspronkelijke, correcte en volledige huurovereenkomst. Bijkomend moet er opgemerkt worden dat het adres dat betrokkene opgaf op haar Public Health Passenger Location Forms (met aankomst in België op 25.09.2020) niet overeenkomt met het adres op de huurovereenkomst die zagezegd zou ingegaan zijn vanaf 25.08.2020.

Betrokkene legt wel een volledige huurovereenkomst d.d. 2.12.2021 voor. Hieruit blijkt dat zij vanaf 1.12.2021 een verblijfplaats in België huurt. Dit bewijs dateert echter van ruim na de overgangsperiode (die liep tot 31.12.2020). Betrokkene legt ook nog enkele rekeninguittreksels van oktober 2020 voor. Uit deze uittreksels kunnen we opmaken dat betrokkene betalingen uitvoerde in België (1-9.10.2020) om daarna betalingen uit te voeren in Portugal (13-29.10.2020). Deze tonen aan dat betrokkene een korte periode in België was maar tonen helemaal niet aan dat betrokkene tijdens deze periode in België was in het kader van een lang verblijf, wel integendeel.

Alhoewel betrokkene dus enkele bewijzen voorlegde van haar aanwezigheid in België tijdens de overgangsperiode is er geen enkel sluitend bewijs voorgelegd dat betrokkene hier toen verbleef met het oog op lang verblijf (zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5° van het KB van 8.10.1981). Er werden enkel bewijzen voorgelegd van enkele korte bezoeken (20.08.2020, 25.09.2020 en 1- 9.10.2020) aan België, waarna zij telkens terug naar het buitenland keerde.

De bewijzen die betrokkene hierbuiten nog voorlegde (nl. een schoolattest voor het schooljaar 2021-2022, een inschrijving bij Randstad d.d. 9.11.2021, een huurovereenkomst d.d. 2.12.2021 en een lidmaatschap bij de CM vanaf 1.10.2021) tonen wel aan dat betrokkene in België verbleef met het oog op een verblijf van meer dan drie maanden. Maar we dienen echter op te merken dat deze bewijzen dateren van ruim na de overgangsperiode. Hiermee kan betrokkene dus niet aantonen te voldoen aan de voorwaarden voor verblijf als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord gezien zij daarvoor diende aan te tonen dat zij vóór het einde van de overgangsperiode (die liep tot en met 31.12.2020) gebruik heeft gemaakt van haar recht op verblijf overeenkomstig het recht van de Unie in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden (zoals bedoeld in artikel 50, §2, 1° tot 5°).

Er werden ook nog twee verhuurovereenkomsten voorgelegd die aantonen dat betrokkene een pand verhuurde in Portugal voor de periode van 8.11.2020 tot 8.10.2021 en van 3.11.2021 tot 3.11.2022. Alhoewel betrokkene hiermee wil aantonen over een bron van bestaansmiddelen te beschikken tijdens

de overgangperiode, kunnen we deze niet in aanmerking nemen gezien betrokkene niet heeft aangetoond in de overgangperiode ook in België te hebben verbleven in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden. Alhoewel zij tijdens de overgangperiode misschien wel over voldoende bestaansmiddelen beschikte om te voldoen in haar levensonderhoud is het niet duidelijk waar zij toentertijd (tijdens de overgangperiode) gevestigd was. Bijkomend legt zij enkel voor de periode van 5-11.2021 effectieve bewijzen van stortingen voor.

De overgebleven bewijsstukken (nl. een brief van Actief interim en een reservatieformulier voor Nederlandse lessen) zijn niet gedateerd waardoor we niet kunnen nagaan of deze binnen de overgangsperiode vallen.

Er dient bijgevolg geconcludeerd te worden dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden om een verblijfsvergunning te krijgen als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.”

1.4. Op 18 januari 2023 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, ook wat de minderjarige verzoeker betreft, tot weigering van verblijf onder de status van begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord. Dit is de tweede bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 69duodecies, § 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord die op 09.12.2021 werd ingediend door:

Naam: [F.]

Voorna(a)m(en): [D.D.A.]

Nationaliteit: Verenigd Koninkrijk

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord :*

Betrokkene diende een verblijfsaanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord in (bijlage 58) in de hoedanigheid van de bloedverwant in neergaande lijn van [A.,F.] [°...] met nationaliteit Verenigd Koninkrijk, in toepassing van artikel 69undecies, 3° of 4° en artikel 69duodecies, §4 van het Koninklijk Besluit van 8.10.1981.

Betrokkene kan geen toepassing genieten van deze artikels, gezien de referentiepersoon in functie van wie betrokkene de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord aanvraagt, zelf niet het statuut van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord heeft bekomen. Op 17.01.2023 werd immers beslist dat de referentiepersoon niet op afdoende wijze heeft aangetoond aan de voorwaarden te voldoen om beschouwd te kunnen worden als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

We kunnen aldus besluiten dat aan de verblijfsvoorwaarden van betrokkene zoals gesteld in artikel 69duodecies, § 4, van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 niet voldaan is.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De in hoofde van de minderjarige verzoeker genomen bestreden beslissing steunt volledig op de in hoofde van zijn moeder, verzoekster, genomen bestreden beslissing. Om deze reden is het in het belang van een goede rechtsbedeling aangewezen de beide beroepen samen te behandelen (RvS 14 juli 2003, nr. 121.596; RvS 2 februari 2009, nr. 190.056).

2.2. Verzoekers hebben ervoor geopteerd om elk een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesmemories behoudens wat de ontvankelijkheid van de beroepen en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep ingesteld door verzoekster tegen de in haren hoofde genomen beslissing

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 50, § 2, 69undecies en 69duodecies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

In haar synthesesmemorie vat verzoekster het middel en haar repliek op de nota met opmerkingen samen als volgt:

“Verzoekster stelde in haar inleidend verzoekschrift dat de beslissing een schending uitmaakt van artikel 69 undecies, duodecies en artikel 50 § 2 van het KB van 8.10.1981.

De beslissing miskent de door verzoekster neergelegde bewijzen van haar aanwezigheid in België met het oog op een lang verblijf.

Het feit dat verzoekster enkele keren tevens in Portugal verbleef en terugreisde naar het Verenigd Koninkrijk tijdens haar verblijf in België maakt niet dat zij niet in België was in het kader van een lang verblijf voor de overgangperiode (tot 31.12.2020).

Verzoekster legde volgende documenten voor:

een geldig paspoort, twee Public Health Passenger Location Forms, de eerste pagina van een huurovereenkomst, een huurovereenkomst dd. 2.12.2021, een schoolattest, rekeninguitreksels, balans van haar rekening, een inschrijvingsattest bij Randstad, een brief van Actief Interim, een reservatieformulier voor Nederlandse lessen, Portugese bewijzen van stortingen (met vertaling), een verklaring van lidmaatschap van de CM, DBS Police Records met apostille en twee verhuurovereenkomsten.

Al deze documenten samen, dienen wel degelijk te besluiten tot een aanwezigheid in België in het kader van een lang verblijf.

Verweerster verwijst naar de Public Health Passenger Location Forms en meent hieruit enkel te kunnen afleiden dat verzoekster enkel op 20.08.2020 en 25.09.2020 in België zou geweest zijn.

Evenwel heeft verzoekster op 20.08.2020 een vlucht naar België genomen vanuit Portugal, vervolgens terug naar het Verenigd Koninkrijk om op 25.09.2020 alweer terug naar België te komen.

Het blijkt duidelijk dat de hoofdzakelijk belangen van verzoekster zich in België concentreerden nu zij wel telkens terugkeerde naar België. Ook na 25.09.2020 heeft verzoekster steeds in België verbleven.

Verder legt verzoekster een kopie van de eerste pagina van een huurovereenkomst voor. Op deze kopie is dan geschreven dat het zou gaan om een huurovereenkomst voor de periode van 25.08.2020 tot 24.10.2020. Het is echter onduidelijk waarom deze info achteraf op een kopie van de eerste pagina van een huurovereenkomst werd genoteerd. Ook is het onduidelijk welke rol de persoon die dit noteerde hierin vervulde, het is bijvoorbeeld niet duidelijk of zij dan destijds de verhuurder was of niet. We dienen op te merken dat er nog een tweede kopie van de eerste pagina van deze huurovereenkomst werd voorgelegd waar dan onderaan bij de handtekening van betrokkene achteraf met een andere pen (het gaat duidelijk om een andere kleur) de datum 10.08.2020 aan werd toegevoegd. Zonder de volledige huurovereenkomst is er niet aangetoond dat betrokkene daadwerkelijk een huurovereenkomst afsloot in augustus 2020. We kunnen de achteraf bijgevoegde data moeilijk als waarheidsgetrouw aannemen gezien we ze niet kunnen aftoetsen aan de oorspronkelijke, correcte en volledige huurovereenkomst. Bijkomend moet er opgemerkt worden dat het adres dat betrokkene opgaf op haar Public Health Passenger Location Forms (met aankomst in België op 25.09.2020) niet overeenkomt met haar adres op de huurovereenkomst die zagezegd zou ingaan vanaf 25.08.2020.

Verzoekster was niet meer in het bezit van de huurovereenkomst. Ook haar voormalige verhuurder vond de huurovereenkomst niet meer tijdig terug en heeft zodoende op de eerste pagina genoteerd op welke periode de huurovereenkomst betrekking had.

Voor verzoekster is het uiteraard van belang dat zij bewijs kan aanleveren dat zij in deze periode wel degelijk in België heeft verbleven, vandaar dat zij heeft getracht om op deze wijze het bewijs te leveren.

Betrokkene legt ook nog enkele rekeninguitreksels van oktober 2020 voor. Uit deze uittreksels kunnen we opmaken dat betrokkene betalingen uitvoerde in België (1-9.10.2020) om daarna betalingen uit te voeren in Portugal (13-29.10.2020). Deze tonen aan dat betrokkene een korte periode in België was maar tonen helemaal niet aan dat betrokkene tijdens deze periode in België was in het kader van een lang verblijf, wel integendeel.

De rekeninguitreksels tonen aan dat zij wel degelijk in België was in die periode.

Zelfs indien men de huurovereenkomst an sich niet als voldoende aanvaard, de rekeninguitreksels an sich niet als voldoende aanvaard en de PLF's niet als voldoende aanvaard, dan dient besloten te worden dat de samenlezing van deze documenten, wel degelijk doet besluiten dat er voldaan is aan de voorwaarden van art. 69undecies, duodecies en 50 van het KB van 8.10.1981 en aldus aan de voorwaarden van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

Verweerster haalt bij haar nota aan dat de Raad in beroep niet optreedt als rechter in beroep die de ware toedracht van de feiten gaat achterhalen.

Verzoekster meent evenwel dat verweerster niet in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling.

De Raad kan wel degelijk nagaan of de overheid de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Verzoekster meent zoals hoger aangehaald dat verweerster op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, met name alle bewijzen die door verzoekster werden gedeponneerd, wel degelijk tot het besluit diende te komen dat aan de voorwaarden van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord in toepassing van art. 69undecies, duodecies en 50 van het KB van 8.10.1981 is voldaan.

Anders oordelen is geheel onredelijk in verhouding tot hetgeen verzoekster heeft aangevoerd als bewijs van haar lang verblijf in België.

Bovendien voegt verzoekster op heden op de plaatsbeschrijving van de huurovereenkomst (stuk 3). Deze heeft zij bekomen via haar ex-partner.

Verzoekster was zelf niet meer in het bezit van de huurovereenkomst, noch de verhuurder zodat zij vooreerst de verhuurder had laten aftekenen op de eerste pagina die zij nog had.

Op heden heeft zij de nog de plaatsbeschrijving kunnen bekomen via haar ex-partner zodat deze volledigheidshalve nog wordt gevoegd. Deze ondersteunt bijkomend de overige reeds meegedeelde bewijzen van haar lang verblijf in het kader van het terugtrekkingsakkoord.”

3.2. Artikel 69undecies van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

1° de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die voor het einde van de overgangperiode, overeenkomstig het recht van de Unie in België hun recht op verblijf hebben uitgeoefend en daar ook nadien hun verblijf voortzetten, overeenkomstig artikel 10, paragraaf 1, onder b), van het terugtrekkingsakkoord;

[...]

3° familieleden van de in 1° en 2° bedoelde personen die voor het einde van de overgangperiode, overeenkomstig het recht van de Unie in België hun recht op verblijf hebben uitgeoefend en daar ook nadien hun verblijf voortzetten, overeenkomstig artikel 10, paragraaf 1, onder e), i) en f) en artikel 10, paragrafen 2 en 3, van het terugtrekkingsakkoord;

4° rechtstreekse verwanten van Britse begunstigten van het terugtrekkingsakkoord die voor het einde van de overgangperiode buiten België verbleven, mits zij op het moment waarop zij hun familielid willen vervoegen, voldoen aan de in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2004/38/EG vermelde voorwaarden, overeenkomstig artikel 10, paragraaf 1, onder e), ii), van het terugtrekkingsakkoord;

[...].”

Artikel 69duodecies van het Vreemdelingenbesluit stelt verder:

“§ 1. De in artikel 69undecies bedoelde personen dienen een aanvraag in voor een status als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord bij het gemeentebestuur van de plaats van verblijf door middel van een document overeenkomstig het model van de bijlage 58.

De burgemeester of zijn gemachtigde levert onmiddellijk een bewijs van het indienen van de aanvraag af overeenkomstig het model van de bijlage 56 of 57, overeenkomstig artikel 18, paragraaf 1, tweede lid, onder b), van het terugtrekkingsakkoord. Dit document is drie maanden geldig vanaf de datum van afgifte en wordt daarna voor drie maanden verlengd tot over de aanvraag is beslist.

[...]

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag, dienen de in artikel 69undecies, 1° tot 3°, bedoelde personen, die reeds in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf, een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of een geldig document voor grensarbeiders, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, een kopie van zijn geldige verklaring van inschrijving, van zijn geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf, een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van zijn geldige bijlage 15 als grensarbeider;

3° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar.

§ 3. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 1° en 2°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een

geldig document ter staving van duurzaam verblijf of een geldig document voor grensarbeiders voor het einde van de overgangsperiode, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar;

3° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, het bewijs van de hoedanigheid in dewelke hij voor het einde van de overgangsperiode gebruik heeft gemaakt van zijn recht op verblijf of zijn recht om als grensarbeider actief te zijn overeenkomstig het recht van de Unie, zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5°, of indien het niet mogelijk is het in artikel 50, § 2, 1° -3° bedoelde bewijs voor te leggen, enig ander bewijs dat aantoonst dat hij van één van deze rechten gebruik heeft gemaakt;

4° voor grensarbeiders, het bewijs dat zij de Britse nationaliteit hadden voor het einde van de overgangsperiode.

§ 4. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 3° tot 6°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar;

3° de officiële documenten of elk ander bewijs waarmee op geldige wijze de band van bloed- of aanverwantschap of van partnerschap, overeenkomstig artikel 44 kan worden vastgesteld;

4° elk ander document waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die op hem van toepassing zijn, overeenkomstig artikel 40bis, § 2 en § 4, of 47/3, van de wet, vervult;

5° een kopie van de geldige verklaring van inschrijving, van het geldig document ter staving van duurzaam verblijf, van de geldige verblijfskaart voor begunstigden van het terugtrekkingsakkoord of van de geldige duurzame verblijfskaart voor begunstigden van het terugtrekkingsakkoord van het familielid dat zij willen vervoegen.

De in artikel 69undecies, 4° en 5°, bedoelde personen, voegen bovendien het bewijs toe dat de verwantschapsband reeds bestond voor het einde van de overgangsperiode.

[...]

§ 5. De burgemeester of zijn gemachtigde stuurt de aanvraag van zodra zij volledig is onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf of het recht op klein grensverkeer onmiddellijk aan de begunstigde van het terugtrekkingsakkoord wordt toegekend conform § 6.

In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag steeds doorgestuurd naar de Minister of zijn gemachtigde wanneer de aanvraag buiten de in artikel 47/5, § 3, eerste lid, van de wet voorziene termijn werd ingediend of wanneer de aanvraag ingediend wordt door een persoon die zijn recht op verblijf of zijn recht als grensarbeider uitoefende als bevoorrechte persoon, onder de bevoegdheid van Directie Protocol van de FOD Buitenlandse Zaken.

§ 6. De burgemeester of zijn gemachtigde kent het verblijfsrecht of het recht op klein grensverkeer onmiddellijk toe aan de in § 2 bedoelde personen die binnen de in artikel 47/5, § 3, van de wet bedoelde termijn alle vereiste bewijsstukken overleggen en waarbij het voorgelegde uittreksel uit het strafregister geen veroordelingen bevat.

In dit geval ontvangt de betrokkene, naar gelang het geval, een verblijfskaart voor begunstigden van het terugtrekkingsakkoord, een duurzame verblijfskaart voor begunstigden van het terugtrekkingsakkoord of een kaart voor klein grensverkeer voor begunstigden van het terugtrekkingsakkoord, overeenkomstig het model van de respectieve bijlagen 53, 54 of 55 en wordt de begunstigde ingeschreven in respectievelijk het vreemdelingenregister, het bevolkingsregister of het wachtregister.

§ 7. [...]

Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de betrokkene niet het verblijfsrecht of het recht op klein grensverkeer toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van de bijlage 59.

§ 8. [...]

§ 9. [...]

§ 10. [...].

Artikel 50, § 2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt ten slotte:

“Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1° werknemer : een verklaring van indienstneming of tewerkstelling overeenkomstig het model van bijlage 19bis ;

2° zelfstandige : een inschrijving in de Kruispuntbank voor ondernemingen met ondernemingsnummer en een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen overeenkomstig het model dat werd vastgesteld door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft en door de Minister die de zelfstandigen onder zijn bevoegdheid heeft;

3° werkzoekende :

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en

b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;

4° burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de wet :

a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en

b) een ziektekostenverzekering;

5° student bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3° van de wet :

a) een inschrijving aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling; en

b) een ziektekostenverzekering; en

c) een verklaring van voldoende bestaansmiddelen, of een gelijkwaardig middel dat zekerheid verschaft dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

[...].”

In toepassing van de voormelde wettelijke bepalingen stelt verweerder in de eerste bestreden beslissing vast dat verzoekster niet heeft aangetoond te voldoen aan de vereiste voorwaarden om het recht op verblijf van meer dan drie maanden als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord te genieten. Hij stelt dat verzoekster het verblijfsrecht als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord wenste te verwerven omdat zij voorhoudt voor het verstrijken van de door dit akkoord voorziene overgangsperiode, met name voor 31 december 2020 om middernacht, het recht op vrij verkeer in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden als beschikker over voldoende bestaansmiddelen te hebben uitgeoefend en haar verblijf daarna ook te hebben voortgezet. Verweerder oordeelt evenwel dat verzoekster aan de hand van de door haar voorgelegde bewijsstukken niet of niet afdoende het bewijs heeft geleverd dat zij daadwerkelijk, voor het verstrijken van de overgangsperiode, het recht op vrij verkeer in de voormelde hoedanigheid had uitgeoefend. Verzoekster geeft aan deze beoordeling te willen betwisten. Zij betoogt dat verweerder met zijn beoordeling de door haar voorgelegde bewijzen van aanwezigheid in België in het kader van een lang verblijf heeft miskend en op basis hiervan verkeerde conclusies heeft getrokken.

Het wordt allereerst niet betwist dat verzoekster, die niet reeds in het bezit was van een geldige verklaring van inschrijving, om in aanmerking te komen voor het verblijfsrecht als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord inderdaad het bewijs diende te leveren dat zij voor het verstrijken van de door dit akkoord voorziene overgangsperiode, met name voor 31 december 2020 om middernacht, het recht op vrij verkeer in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden uitoefende en haar verblijf daarna ook voortzette. Het is evenmin betwist dat zij ter staving hiervan de volgende documenten voorlegde: “een geldig paspoort, twee Public Health Passenger Location Forms, de eerste pagina van een huur-overeenkomst, een huurovereenkomst d.d. 2.12.2021, een schoolattest, rekeninguittreksels, balans van haar rekening, een inschrijvingsattest bij Randstad, een brief van Actief interim, een reservatieformulier voor Nederlandse lessen, Portugese bewijzen van stortingen (met vertaling), een verklaring van lidmaatschap van de CM, DBS Police Records met apostille en twee verhuurovereenkomsten”.

Verzoekster betwist allereerst de volgende beoordeling inzake de door haar voorgelegde “Public Health Passenger Location Forms”: “Betrokkene wil met de Public Health Passenger Location Forms aantonen in België aanwezig te zijn geweest tijdens de overgangsperiode. Deze Forms tonen aan dat betrokkene in augustus 2020 voor een periode in Portugal verbleef en op 20.08.2020 een vlucht naar België zou hebben genomen. En tevens dat zij in september 2020 een periode in het Verenigd Koninkrijk heeft verbleven en op 25.09.2020 een vlucht naar België nam. We dienen echter op te merken dat alhoewel deze de aanwezigheid van betrokkene in België kunnen aantonen op 20.08.2020 en 25.09.2020, ze niet aantonen dat betrokkene naar België kwam in het kader van een verblijf van meer dan drie maanden (zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5° van het KB van 8.10.1981).”

Verzoekster betoogt dat zij op 20 augustus 2020 vanuit Portugal een vlucht naar België nam en vervolgens op 25 september 2020 vanuit het Verenigd Koninkrijk opnieuw terugkeerde naar België. Zij stelt dat het duidelijk is dat haar hoofdbelangen zich in België situeerden, nu zij telkens terugkeerde naar dit land. Zij betoogt ook na 25 september 2020 steeds in België te hebben verbleven.

Verweerder heeft evenwel in alle redelijkheid, en zonder de voorgelegde stukken te miskennen, kunnen oordelen dat op basis van de *“Public Health Passenger Location Forms”* enkel kan blijken dat verzoekster op 20 augustus 2020 na een verblijf in Portugal een vlucht naar België nam en vervolgens op 25 september 2020 na een verblijf in het Verenigd Koninkrijk opnieuw een vlucht nam naar België, maar niet dat zij in dit land enig verblijfsrecht van meer dan drie maanden heeft uitgeoefend. Zo blijkt niet dat verzoekster na haar vlucht naar België op 20 augustus 2020 nog lang in België heeft verbleven en uit deze stukken kan evenmin blijken dat zij na haar terugvlucht naar België op 25 september 2020, tot het einde van de overgangsperiode op 31 december 2020, steeds in dit land heeft verbleven. De voorgelegde stukken tonen geenszins *“duidelijk”* aan dat verzoeksters hoofdbelangen zich in België situeerden of dat zij ook na 25 september 2020 steeds in dit land heeft verbleven. Met haar uiteenzetting geeft verzoekster er vooral blijk van deze stukken meer te willen laten zeggen dan wat hierin kan worden gelezen of hieruit kan worden afgeleid, eerder dan dat zij aantoonde dat verweerder de bewijskracht van deze stukken zou hebben miskend.

Verzoekster gaat vervolgens in op de motivering die in de bestreden beslissing is voorzien inzake de door haar voorgelegde eerste pagina van een huurovereenkomst. Verweerder deed in dit verband de volgende vaststellingen: *“Op deze kopie is dan geschreven dat het zou gaan om een huurovereenkomst voor de periode van 25.08.2020 tot 24.10.2020. Het is echter onduidelijk waarom deze info achteraf op een kopie van de eerste pagina van een huurovereenkomst werd genoteerd. Ook is het onduidelijk welke rol de persoon die dit noteerde hierin vervulde, het is bijvoorbeeld niet duidelijk of zij dan destijds de verhuurder was of niet. We dienen op te merken dat er nog een tweede kopie van de eerste pagina van deze huurovereenkomst werd voorgelegd waar dan onderaan bij de handtekening van betrokkene achteraf met een andere pen (het gaat duidelijk om een andere kleur) de datum 10.08.2020 aan werd toegevoegd. Zonder de volledige huurovereenkomst is er niet aangetoond dat betrokkene daadwerkelijk een huurovereenkomst afsloot in augustus 2020. We kunnen de achteraf bijgevoegde data moeilijk als waarheidsgetrouw aannemen gezien we ze niet kunnen aftoetsen aan de oorspronkelijke, correcte en volledige huurovereenkomst. Bijkomend moet er opgemerkt worden dat het adres dat betrokkene opgaf op haar Public Health Passenger Location Forms (met aankomst in België op 25.09.2020) niet overeenkomt met het adres op de huurovereenkomst die zagezegd zou ingegaan zijn vanaf 25.08.2020.”*

In antwoord op deze motivering stelt verzoekster dat zij niet meer in het bezit was van de huurovereenkomst en ook haar voormalige verhuurder deze niet meer tijdig terugvond en bijgevolg op de eerste pagina heeft genoteerd op welke periode de huurovereenkomst betrekking had. Met deze – volledig ongestaafde – a posteriori uitleg toont verzoekster evenwel niet aan dat verweerder verkeerdelijk of op kennelijk onredelijke wijze is gekomen tot zijn beoordeling dat de voorgelegde kopieën van de eerste pagina van een huurovereenkomst niet voldoende bewijskrachtig zijn, zonder dat de volledige huurovereenkomst wordt voorgelegd.

Verzoekster bekritiseert verder volgende beoordeling inzake de door haar voorgelegde rekening-uittreksels van oktober 2020: *“Betrokkene legt ook nog enkele rekeninguittreksels van oktober 2020 voor. Uit deze uittreksels kunnen we opmaken dat betrokkene betalingen uitvoerde in België (1-9.10.2020) om daarna betalingen uit te voeren in Portugal (13-29.10.2020). Deze tonen aan dat betrokkene een korte periode in België was maar tonen helemaal niet aan dat betrokkene tijdens deze periode in België was in het kader van een lang verblijf, wel integendeel.”*

Verzoekster beperkt er zich in dit verband toe te stellen dat de rekeninguittreksels aantonen dat zij in de bedoelde periode wel degelijk in België was. Hiermee gaat zij er evenwel aan voorbij dat verweerder op zich niet betwist dat zij in de bedoelde periode van 1 tot en met 9 oktober 2020 inderdaad in België was. Hij stelde evenwel vast dat hiermee enkel blijkt dat verzoekster een korte periode in België verbleef, maar niet dat zij hiermee een verblijfsrecht van meer dan drie maanden uitoefende. De stukken wijzen er zo ook op dat verzoekster in de navolgende periode van 13 tot en met 29 oktober 2020 niet in België, maar in Portugal verbleef. Verzoekster laat na concreet in te gaan op de voorziene motivering en haalt deze niet onderuit.

Verzoekster betwist verder de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat de overige door haar voorgelegde stukken niet relevant zijn om haar aanwezigheid in het kader van een lang verblijf voor het verstrijken van de overgangsperiode te kunnen aantonen.

Verzoekster beperkt er zich voor het overige toe te stellen dat de hierboven besproken stukken – met name de door haar overgemaakte eerste pagina van de huurovereenkomst, de rekeninguittreksels van oktober 2020 en de “*passenger location forms*” – in hun samenhang genomen alsnog het vereiste bewijs zouden leveren dat zij voor het verstrijken van de overgangsperiode in België haar verblijfsrecht van meer dan drie maanden uitoefende.

Op lezing van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verweerder de voormelde documenten wel degelijk ook in hun samenhang heeft beoordeeld, maar vaststelde als volgt: *“Alhoewel betrokkene dus enkele bewijzen voorlegde van haar aanwezigheid in België tijdens de overgangsperiode is er geen enkel sluitend bewijs voorgelegd dat betrokkene hier toen verbleef met het oog op lang verblijf (zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5° van het KB van 8.10.1981). Er werden enkel bewijzen voorgelegd van enkele korte bezoeken (20.08.2020, 25.09.2020 en 1-9.10.2020) aan België, waarna zij telkens terug naar het buitenland keerde.”*

Verzoekster neemt zelfs niet de moeite om deze beoordeling met concrete argumenten onderuit te halen of het kennelijk onredelijk of onwettig karakter ervan aan te tonen. Zij argumenteert nergens concreet waarom de betreffende stukken in hun samenhang genomen alsnog het vereiste bewijs van het uitoefenen van een lang verblijf voor het verstrijken van de overgangsperiode zouden leveren. Louter ten overvloede brengt de Raad ook in herinnering dat verzoekster op 3 november 2021 bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen nog verklaarde dat zij op 14 september 2021 in België was toegekomen. Nog wordt, louter ten overvloede, opgemerkt dat verzoekster, indien zij werkelijk voor het einde van de overgangsperiode hier verbleef in het kader van een lang verblijf, in de mogelijkheid diende te zijn meer overtuigende bewijsstukken voor te leggen, zoals bewijzen van de scholing van haar kind in deze periode. Er liggen evenwel slechts bewijzen voor van de scholing van haar kind in België sinds het schooljaar 2021-2022.

In zoverre verzoekster bij haar synthesesamenvatting nog een plaatsbeschrijving van de huurovereenkomst wenst te voegen die ze zou hebben verkregen via haar ex-partner, moet de Raad er op wijzen dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548). Verweerder kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing(en) geen rekening houden met dit stuk dat verzoekster niet eerder voorlegde bij het bestuur, maar pas voor het eerst in de procedure voor de Raad naar voren brengt. Verzoekster kan dit stuk dan ook niet dienstig aanwenden in het kader van het thans voorliggende annulatieberoep.

3.3. Het enig middel is ongegrond.

4. Onderzoek van het beroep ingesteld namens de minderjarige verzoeker tegen de in zijn hoofd genomen beslissing

Het is niet betwist dat de minderjarige verzoeker een aanvraag indiende voor een verblijfsrecht als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord, in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn van een andere begunstigde van dit akkoord, met name verzoekster. Verweerder stelde in de tweede bestreden beslissing vast dat de minderjarige verzoeker, in navolging van verzoekster, het gevraagde verblijfsrecht als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord dient te worden geweigerd.

In een enig middel voert de minderjarige verzoeker de schending aan van de artikelen 69undecies en 69duodecies van het Vreemdelingenbesluit, omdat volgens hem zijn moeder onterecht het verblijfsrecht als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord werd geweigerd. Hij voert aan dat de in zijn hoofd genomen beslissing samen met deze genomen in hoofd van zijn moeder dient te worden vernietigd. In dit verband volstaat het vast te stellen dat het door verzoekster tegen de in haren hoofd genomen bestreden beslissing ontwikkelde middel ongegrond werd bevonden, om ook het door de minderjarige verzoeker aangevoerde middel ongegrond te verklaren.

5. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS